

kas omma sárgi hánnast hea túkki wálja ja
wiškás sedda jutide nággematta nende kámbri
laua alla. Kui judid hakkasid omma rahha
dhtul walmis pannema, siis pudus neil kotti
ja wótsid selle káltsó laua alt ja mássisid 100
taalerid seéna sísse ja pistsid omma laeka. Tei-
sel hommikul tóstis hulkuja kárra, et temma
kást luggematta hóbbe rahha olli warraštud,
mis temmal sárgi-hánna sees olnud. Maea
perremees, kes omma maea ei tahtnud lásta
teotada, satis kohto járrele, sest sú langes
nende kahhe judi peále. Jutide asjad otsiti
lábbi ja leiti rahha sárgi hánna seest, mis
hulkuja sárgi auko passis ja kuidagi kaebaja sed-
da enne olli úttelnud. Et judid ennast kúl
wabbandasid ja Summala náhha andsid, siiski
olli tunništus ommeti selge. Kelm sai rahha
kátte ja láks omma teed ja judid pandi wangi!

Teisel páwal, kui kelm jubba olli kaddu-
nud, kirjutas temma kohtule sest luggust tag-
gasi, ja útleš Israeli mehed ilmasúta olle-
wad ja pallus, et kohhus sedda pišfukest lada
nalja temmale andeks annaks, et temma se-

lábbi on tahtnud judid, kui ka kohhut, tar-
gemaks teha, teist korda parreminne járrele
kulata ja omma ette wadata, et lada aeal kegi
ei pea omma rahha teisele náitama, olgo tem-
ma surem, kui sóbber.

Kúl ilmaš laia lada peal,
On mitto tarka kelmi seal,
Kes ahwatleb seal sónno suust
Ka sinna tohm, kui olled puust,
Ei tea weel, mis petja wiis,
Waat, pettetud sa olled siis;
Ma útlen sóbber, usó mind,
So kitus saab seal petma sind!

Kes rohkest saab, se ennam tahhab.

úks Saks- ja úks Prantslane reisisid mólle-
mad Berlini liina. Se peal, posti wankril,
aeasid mõnnest asjast jutto, ja nenda tullu jut
ka Berlini-liina tõmeeste peale. Prantslane
útleš: „Se on immelik, kui sa Berlini tõ-